

Branitelj prava grješnika...

[...] Ljudsko pravo je upoznati Boga i vrijednosti, te živjeti sukladno tim vrijednostima. Isus nije podržao njih u nekim lažnim pravima, kao što bi bilo pravo na grijeh i na izopačenost, na zastranjenje i na obmanu, već je podržao njihovo pravo da i oni upoznaju milosrđe Božje, te da počnu živjeti novim životom. Ako je primao grješnike i s njima blagovao, činio je to da ih pouči istini Božjoj i da ih izvede na njegov put, a ne da im odobri grijeh i da ih potakne da u njemu nastave živjeti.

Stoga vidimo da je Isus na ispravan način bio branitelj prava grješnika, jer im je on omogućio da se vrte u pravo zajedništvo s Bogom i s ljudima, to jest da preko oprostjenja pred Bogom mogu mirno doći i u zajedništvo s ljudima. Božje milosrđe i oprostjenje bili su jamstvo da mogu od tada mirno gledati u oči svakome čovjeku, radosni što su susreli Isusa koji im je donio to isto milosrđe, te je njime obranio i njihova stvarna prava. I danas je ova poruka vrlo aktualna, jer i danas postoje etiketirani i izolirani grješnici koje dobar dio ljudi izbjegava, s time da je danas situacija drukčija, jer određene kategorije grješnika danas ne traže Isusa da bi se preko njega vratili u zajedništvo s Bogom i ljudima. Naprotiv, danas žele uvjeriti svijet da imaju pravo na grijeh, te da svi moraju prihvatiti njihov izbor kao zakonit i valjan, a ne izopačen i razoran. Na taj način oni silom zakona i moćnoga lobiranja vraćaju se u društvo i stavljaju na nedodirljivi pijedestal, zaštićeni ljudskim zakonima i silom svjetskih elita. No unatoč svemu ne mogu reći da su obranjena njihova stvarna prava, jer su sebi dali pravio na grijeh, a time na duhovno samouništenje.

Neka nas stoga Gospodin danas osposobi razumjeti i prihvatiti sve što nas je svojim primjerom poučio. Nadasve, da se obratimo od grijeha i da otkrijemo svoje pravo na čist i pobožan život, što nas jedino može dovesti do prave sreće i radosti, koja će jednom biti okrunjena u vječnosti.

<https://www.vieraidjela.com/branitelj-prava-grjesnika-razmisljanje-uz-24-nedjelju-kroz-godinu-c/>

Ustat ću i poći k ocu svome!

Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!
Operi me svega od moje krivice,
od grijeha me mojog očisti!

Čisto srce stvori mi, Bože,
i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbaci me od lica svojega
i svoga svetog duha ne uzmi od mene!

Otvori, Gospodine, usne moje,
i usta će moja navješćivati hvalu tvoju.
Žrtva Bogu duh je raskajan,
srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.

Otpjevni psalam: Ps 51, 3-4.12-13.17.19

Uzvišenje Svetoga Križa - 14. rujna

[...] Povijesna pozadina blagdana je osvajanje relikvije svetoga križa iz ruku nevjernika. Prema jednoj predaji, sveti je križ pronašla na Kalvariji carica Jelenina. Ta za kršćane najsvetija relikvija u jednom je ratu istočnorimskog cara s Perzijancima pala u njihove ruke. Car Heraklije (610.-

641.) na čudesan je način pobijedio perzijskog kralja, a kao prvu pogodbu za mir zatražio je da se kršćanima vrati sveti Isusov križ. Car je sam na svojim ramenima prenio dragocjenu relikviju u Jeruzalem. Pritom se zbilo čudo. Car Heraklije je na putu prema Kalvariji bio zaustavljen od jedne više sile. Nije nikako mogao proći kroz vrata što su vodila na Golgotu. Na savjet jeruzalemskoga biskupa Zaharije, odložio je sjajno carsko odijelo i onda ponizno u pokorničkoj odjeći prenio križ na mjesto gdje je ono poslužilo kao sredstvo našega spasenja.

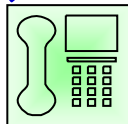
Konstantin Porfirogenet u 32. poglavlju svoga djela 'De administrando imperio' govori da je car Heraklije pozvao Hrvate iz Velike ili Bijele Hrvatske, sa središtem oko Krakova, u ove naše današnje krajeve, da mu zaštite zapadne granice protiv Avara. Bilo je to upravo u vrijeme kad je on na Istoku vodio rat za oslobođenje svetoga Križa. Hrvati su tada bili još pogani, ali su se već kao takvi neizravno borili 'za krst časni', za križ kao simbol našega spasenja i kršćanstva uopće.

Križ je mjesto pobjede, a ne poraza. Križ je izvor života, a ne smrti. Križ nije samo simbol, sveti znak. Križ je život. Iz križa izvire život kako za Krista tako i za svakog čovjeka. Križ postaje izvor najveće ljubavi, kad je iz ljubavi prihvaćen. Tada je to blagoslov za čovjeka i za svijet.

Po životnom križu, po svemu onome što me na neki način razapinje u svakodnevicu, bolest, siromaštvo, nespornazumi, nerazumijevanje, usamljenost, zloba ljudi koji me okružuju, nepravda i smrt, sve to postaje po Kristu i u Kristu mjesto susreta s Bogom i izvor života za svijet.

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-vise/Uzvisenje-svetoga-Kriza.aspx>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 13 • broj 556 • 2022. godina

24. NEDJELJA U GODINI

11. rujna 2022.

Na nebu će biti radost
zbog jednog obraćena grešnika.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 15, 1-32

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.«

Nato im Isus kaza ovu prisporodu: »Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na rame na sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.

Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.«

I nastavi: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potratila svoja dobra živeći razvratno.

Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.

Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provešimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.

»A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provešim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!«

Našao sam milosrđe

Današnje opsežno evanđelje izvještava o važnom Isusovom odgovoru na dojmljivo negodovanje farizeja i pismoznana. Oni mrmljaju o činjenici da se Isus bavi carinicima i grešnicima, i to ne samo da ih oslovljava i uči, nego s njima blaguje za istim stolom. Sud o tim ljudima je ipak izrečen, pa kako se on može protiv toga usprotiviti? Isusov odgovor na to pomoću tri prisporode na svoj način ističe Božju ljubav. Ona ne ostaje kod goruće srdžbe nad grijehom, kod koje ostaju protivnici Božji. Ona dolazi do svoga dovršenja, time da vježba milosrđe koje oprašta i to dolazi do izražaja u djelovanju riječi kao i u znaku raširenih ruku. Ta se ljubav ne oslanja na ljudske granice, misli ili stavove. Ona ima snagu, prodrijeti do nutrine čovjekove, da bi taj otvorio srce za nju.

To je istinsko evanđelje – radosna vijest: Isus Krist je onaj, koji je poslan od nebeskog Oca, da ide svakom čovjeku i njega susreće s ljubavlju koja oprašta i koja se izjeda za čovjekom. Cilj toga božanskog milosrđa jest u tome, da čovjeka po smrti dovede do izvora – u vječni Božji život, u njegovu slavu, u zajedništvo svih otkupljenih.

Isto tako i Prva poslanica Timoteju koju je napisao apostol naroda sv. Pavao, stavlja nam pred oči

“demonstracijski objekt milosrđa” kako bi se izrazio Hans Urs von Balthasar, stavlja nam Pavla kao prvog spašenog grešnika. Bog je progonitelja Pavla doveo do obraćenja pred Damaskom i uzeo ga u svoju službu. Začuden nad svime time, on je mogao uskliknuti: “Pomilovan sam!” Pavao će na taj način postati uzor za svakog kršćanina. S pomoću Božjom moguć je život koji je ugodan Bogu, koji vodi do pravoga života. Tko to na sebi doživi, taj ne može šutjeti. On to želi i mora naviještati, u riječi i djelovanju kršćanske egzistencije.

Povezanost obaju svetopisamskih tekstova vodi me konačno do čuđenja. Spoznajem, da Bog i na mene misli. Ide prema meni i otvara mi svoje ruke, također me šalje, da po mome pozivu budem istinski svjedok ove opraštajuće ljubavi i da sudjelujem na spašavanju ljudi. Osnovno obraćenje moga života Bog mi je darovao u krštenju. Ono me je spasilo od smrti, oslobodilo od grijeha i posvetilo za život s Bogom u njegovoj Crkvi. Da, ja sam našao milosrđe, i taj krsni dar vrijedi živjeti iz dana u dan i to primjetno. Tako dugo dok se događa slabost našega zemaljskog života, potrebno je ispitivati svoju savjest i spremnost na obraćenje od stranputica grijeha. I ovdje Gospodin čeka na me: u sakramentu pokore, u kojem me želi susresti osobno po službi svećenika, da me izliječi i ojači. Opraštajuća Božja ljubav nema granica. Stoga mu se srce mora otvoriti.

Tamo gdje nam se čini da više nema izlaza i da nam je smrt bliža nego život, može spasiti samo ljubav, Božja ljubav, po kojoj se na koncu otvaraju nove životne mogućnosti.

I na koncu, bilo da mi sebe pronademo u starijem ili mlađem sinu, Luka nam kaže: Ljubite se i radujte kao Božji miljenici, a iznad svega, da možemo ponovno živjeti od te ljubavi.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/24-nejalja-kroz-godinu/>

[...] Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utažimo žed našega Spasitelja koji je žedan duša. Žalosna Majko, pomози nam da se penjemo putem Kalvarije, između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga sljediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvom Srcu. Amen